

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Angela De Fvlginio, In Qvo Ostenditur Nobis vera via qua
possumus sequi vestigia nostri Redemptoris**

Angela <de Fulginio>

Parisiis, 1598

c. 35. De 6. visione & reuelatione quam habuit de Passione Domini. Et qualiter per passionem eius, ab omni genere peccatorum liberamur; & quod per nullam tribulationem oculos auferamus à cruce.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43716

mihi compassi, deuoti, & conso-
cij fuistis, dicturus sum? Cum nō
in cruce, sed in gloria fœlicissim^o
orbem iudicabo? Sic igitur re-
mansi plus quàm dici possit con-
solata, & ad passionem benedi-
cti filij Dei plurimum affecta tan-
ta affectione, quod ipsam expri-
mere non possum. Verba enim
alia plurima, & aliter prouocati-
ua, & summè inflammatiua pro-
ferebat quæ referre nescio, ne-
que possum.

*Trigesimum quintum capitulum. De
sexta visione & reuelatione quam
habuit de Passione Domini. Et qua-
liter per passionem eius ab omni ge-
nere peccatorum liberamur: &
quod per nullam tribulationem o-
culos auferamus à cruce.*

*Nota to-
tū caput.*

ALIA vice dum orarem,
& in passione Iesu Christi
meditarer cum cordis summo
dolore, & compassione, cogi-

tando, & ponderando quanta
esset magnitudo iniquitatis in
omni peccato meo, cum ad e-
ius reconciliationem, & remis-
sionem, antequam Deus pater
placari posset, oportuit Dei fi-
lium, non solum orare, nec cum
lacrymis rogare, sed omnino o-
portuit in cruce mori pro eo.
Ponderando etiam quanta po-
rest esse damnatio, & quanta, &
quam infinita miseria, & innu-
merabilia tormenta, quæ me ex-
pectant pro omni peccato mor-
tali meo, quod pro eius satisfac-
tione oportuerit, non Ange-
lum, neque Archangelum, sed
Deum verum Dei filium Iesum
Christum mortis miseriam, &
crucis tormentum pati: & pro me
tolerare.

Ponderando etiam meam in-
gratitudinem, quam pro tan-
to beneficio non solum illi pro
eo facio, immò ipsum quoti-
die offendo, & nec de bene-

G iij

*Ex tali-
tataque
morte
Christi
pondera-
da est no-
stra offen-
sionis ma-
gnitudo.*

117

ficio suæ resurrectionis recordari volo, nec ad meam saluationem pœnitentiam agendo, cum eo cooperari curo: stupendo me de istis, de Dei infinita bonitate & misericordia, & de mea summa iniquitate, & stultitia. Dum hæc cogitarem, manifestatum est mihi, qualiter per Passionem Christi liberati sumus ab omni genere peccatorum, & tormentorum, & pœnarum, quæ pro eis meruimus. Et ostensum fuit mihi ita clarè, quod vix potui me tenere, quin coram omnibus id clamarem. Dictum est igitur, mihi sic à Christo crucifixo, mihi apparenti, vt in cruce fuit pro nobis appensus: nullus homo, nulla persona poterit habere excusationem suæ salutis.

*Sicut me
dicit se
habet
ad salu-
tem cor-
poris ita
Christus
ad ani-
mæ.*

Quia ad suam salutem procurandam non oportet plus facere: nisi sicut facit infirmus medico: qui volens salutem osten-

dit ei infirmitatem: & disponit
se ad faciendum quæ medicus
dixit. Ita nunc non oportet quod
aliquis plus faciat: nec aliquid in
medicinis expendat nisi quod o-
stendat se medico per peccati re-
cognitionem & confessionem:
& disponat se ad illa quæ sibi di-
cit medicus: & caueat à contra-
riis. Comprehendebat autem
anima mea quod medicina erat
sanguis Christi: & ipse dat sine
præcio hanc medicinam: & non
constat plus infirmo peccatori,
nisi quod disponat se: & medi-
cus christus dat sibi salutem, &
sanat infirmitatem. Animæ au-
tem meæ ostendebantur omnia
peccata & videbat quod omnia
membra habebant infirmitatem
spiritualem. Et ideo audiens
quod dictum est, statim anima
mea conabatur ostendere om-
nia peccata: quæ cum diuersis
membris corporis & cum viri-
bus & potentiis animæ fecerat,

*Anime
medici-
na san-
guis Chri-
sti.*

117

& dicebat: O domine magister
 & medice æternæ salutis Deus
 meus: ex quo cum sola flebili
 ostensione infirmitatum mea-
 rum & morborum me curare
 disposuisti; Domine cum sim in-
 firmissima, nec est aliquid in me
 quin totum sit corruptum & in-
 fectum, heu miseranda, tibi o-
 stendo Domine omnes infirmi-
 tates meas & omnia peccata
 mea omnium membrorum meo-
 rum & partium animæ & corpo-
 ris. Tunc igitur incipi assignare
 omnia peccata & dicebam: Do-
 mine misericors medice respice
 caput meum, quomodo ipsum
 cum signis superbiæ frequenter
 ornaui, capillos torquendo de-
 formaui, & alia multa peccata
 feci. Respice Domine oculos
 miserabiles impudicitiiis plenos,
 inuidia infectos. & cætera. Et si-
 militer studebam assignare & o-
 stendere omnia alia peccata om-
 nium membrorum.

*Singulis
 membris
 nostris
 Deū of-
 fēdimus.*

Auditis igitur cum magna pa-^{Singulis}
tencia omnibus istis christus le-^{nostris of-}
tanter & cum iucunditate ref-^{fensis do-}
pondebat, quomodo per ordi-^{minui,}
nem ista omnia sanabat: & mul-^{in passio-}
tum animæ compatiendo dice-^{ne rudit}
bat: ne timeas neq; desperes filia^{cuique}
quoniam & si mille mortibus &^{membro}
morbis esses infecta & mortua^{proprij,}
cum medicina quam ministrabo^{satisfa-}
sanari poteris, Si tamen animæ^{ctiones}
tuæ & corpori ipsam applicare^{facies.}
per deuotionem uolueris. Infir-^{Infelix}
mitatibus enim capitis quas di-^{peccator}
xisti & multipliciter ostendisti^{quantâ}
propter quas Deo displices & tu^{facilem}
doles in te: quas incurristi la-^{medici-}
uando, spectinando, vngendo^{nam re-}
colorando, ornando crines,
torquendo, te efferendo super-^{spuit.}
biendo vanam gloriam queren-
do propter quæ in inferno & in
profundissimo lacu deiici & hu-
miliari, & perpetuo tanquam
vilissima reputari debebas, ego
satisfeci: & pœnitentiam egi: &

grauiſſimam pœnam tollerai.
 Nam caput meum caput fuit tra-
 ctum, depilatum, ſpinis acutiſ-
 ſimis punctum, arundine per-
 cuſſum, & totum ſanguine cru-
 entatum, & omni ludibrio &
 contemptui viliter ſubiectum,
 & vili corona coronatum. Inſir-
 mitatibus etiam faciei quas in-
 curriſti lauando ſimiliter, & vn-
 gendo hominibus miſeris oſten-
 dendo & eorum gratiam qua-
 rendo, ego medicinam confe-
 ci, & ordinaui: nam pro pecca-
 tis huiusmodi ſatiſſeci: nam ſpu-
 ris ſordidiſſimis viliffimorum to-

Facies

ta facies mea fuit inquinata &
 deturpata, alapis grauiſſimis fuit
 tumefacta & deformata: pan-
 no ſordido fuit velata. Pro o-
 culis etiam tuis quibus reſpexiſti
 vana, & nociua & fuiſti in ip-
 ſo aſpectu multipliciter de-
 lectata contra Deum, ego ſatiſ-
 feci.

Oculi.

Cum iſtis enim oculis meis la-

chrymas amarissimas effudi, & ipsos velatos habui, & sanguine manante à capite habui balneatos. Pro auribus tuis quibus Deum offendisti audiendo vana & nociua, & in talibus fuisti delectata, ego pœnitentiam maximam feci: nã auribus meis audiui multa, quę multam & maximã tristitiam afferebant: scilicet falsas accusationes, detractiões, insultationes, maledictiones, derisiones, subsannationes, blasphemias, & iniquam contra me sententiam, & fletum pijssimæ matris meæ, mihi dolorissimè condolentis. Pro peccatis oris tui & gulæ tuæ, quo delectata fuisti in comessatione & ebrietate & ciborũ suauitate. Ego habui os fame, & ieiunijs, & siti ta-
befactum, & aceto, myrrha & felle amaricatum. Pro peccatis linguæ tuæ quam ad detractiões, calumnias, irrisiões, maledictiones, blasphemias, menda-

Aures.

Os.

117

cia, periuria, & alia peccata laxasti, Ego habui os meum coram iudicibus & falsis testibus clausum, & non habui in ore meo excusationem, sed pro malefactoribus meis Deum toto corde rogavi, & semper veritatem predicavi. Pro peccatis odoratus tui, quo in floribus, & odoribus delectata es, ego fœtores abominabiles sputorum & sensi, & super faciem meam, oculos & nares toleravi. Pro peccatis quæ fecisti cum collo tuo, ipsum ira & superbia & lasciuia agitando, & contra Deum extendendo, ego habui collum meum multiplicibus colaphis & alaphis verberatum. Pro peccatis scapularum & humerorum tuorum quibus offendisti Deum diuersa contra Deum portando, ego pœnitentiam feci, crucem cum quam suspensus fui baiulando. Pro peccatis manuum tuarum & brachiorum tuorum quibus multos malos amplexus, & tactus &

Collum.

mala opera fecisti, ego habui *Manu.*
manus grossis clavis transfixas,
& in ligno affixas & præssas: to-
tum meum corpus in patibulo *Cor.*
sustinendo, & sustentando. Pro *Ad Car-*
peccatis cordis tui quo peccasti, *diacam*
ira, inuidia, tristitia & malo amo- *Passionē*
re, & malis concupiscentiis & *aque &*
cupiditatibus, ego habui cor *sanguis*
meum & latus meum lancea a- *Christi*
cuta trans fixum, ex quo medici- *de corde*
na validissima ad curandum om- *suo ma-*
nes cordis Passiones, & peccata *nantia*
sufficienter emanauit: aquã scili- *meden.*
cet ad refrigerandũ malas cõcu- *tur.*
piscientias & amores: & sanguis
ad remittendum iracundias, tri-
stittias & rancores. Pro peccatis
pedum tuorum quibus peccasti, *Pes.*
choreando vanè & lasciuè am-
bulando & euagãdo, ego habui
pedes tortuosè non ligatos sed
transfixos & clauatos in ligno
crucis: & pro forularibus rostra-
tis & fenestris, ego habui pe-
des sanguinolentos sanguine eo-
rum, & totius corporis ad eos

defluente. Pro peccatis totius corporis quo peccasti, ipsum delictis, somno & quieti dando, & diuersimode delectando, ego fui in cruce affixus, terribiliter verberatus, in modum pellis tractus & in cruce extensus, sudore sanguineo totus vsque ad terram madidus, & durissimo ligno stricte applicatus, & tandem atrocissimo tormento ibidem laborans, clamans, suspirans, stens, plorans & eiulans, mortuus sum, à crudelissimis interfectus. Pro peccatis tuorum ornamentorum & vestium superfluarum, vanarum & curiosarum, ego in cruce nudatus sum, vilissimis rupam meam & vestes sibi diripientibus & ludentibus in oculis meis. Ego nudus sicut de virgine natus sum, frigori, vento, aëri, omnium hominum & foeminarum aspectui, in alto vt melius viderer, & magis irriderer, & verecundiam paterer, expositus sum & expansus. Pro peccatis tuarum diuitiarum

quæ fecisti malè acquirendo, ipsas expendendo & retinendo, ego pauper fui non habens palacium, neque domum, neque tugutium vbi nascerer, nec viuens vbi manerem, neque moriens sepulchrum habuissem, sed canibus & auibus fuissem dimissus, nisi quidam pietatis intuitu, & meæ miseræ compatiens me in suo sepulchro recepisset: meū sanguinem, meam vitam hominibus peccatoribus sum largitus, & sic nihil mihi retinui, sed in vita & in morte semper pauper esse volui & permāsi. Quid plura? nullum peccatū nullū animæ morbum assignare poteris, quin ego remedium attulerim, & pro omnibus satisfecerim sufficienter, & pro infinitis tormentis & doloribus, quos misera anima tolerare in inferno debebat pro peccatis supradictis, ego totaliter dolui & tormentatus sum, quod si in negligentia tua non remaneat, amplius dolere non

oportebit: dum tamen hic mecum condoleat, & mihi compatiatur pœnarum mearum, ignominiarum, & paupertatis, & defectuum socia dum hic viuit coexistat. Et quia Maria Magdalena quæ erat infirma, hæc habuit, & desiderabat liberari, ideò fuit ab omni sua infirmitate liberata, & quicumque hæc haberet, posset inuenire sanitatem sicut ipsa.

*O filij
prodigi,
quid moramur
ad patrem
venire,
qui nos
etiã primogeni-
tus, quasi
proferat.* Item crucifixus mihi dicebat: isti filij mei qui recedunt de regno meo per peccatum, & se faciunt filios diaboli, quãdo redeunt ad patrem, pater habet magnam lætitiã, & ostendit eis supernalẽ lætitiã: tanta enim est lætitiã quam pater habet de reditu eorum, quod supernalem gratiam dat eis, quã non dat illis, qui fuerunt virgines, vel nunquam per peccatum recesserunt ab eo: & hoc fit propter immensum amorem, quem pater ad eos habet & misericordiam qua eis & eorum miserie miseretur. Et pro-

pter hoc quia ipsi habent dolo-
rem quia offenderunt tantam
maiestatem & tam clementissi-
mam bonitatem, & recognoscunt
se dignos inferno : & propter
duo iam prædicta qui maior pec-
cator extiterit, maiorem potest
gratiam & misericordiam inue-
nire. Item dixit mihi: quicumque
vult inuenire gratiam, non leuet
oculos à cruce, siue concedam, ^{Cruce.}
siue permittam eum in tristitia,
vel lætitia esse vel viuere.

*Trigesimum settum capitulum. De vij.
visione & reuelatione quam habuit
de Passione Domini. Et de consola-
tione quam habuit videns, qualiter
se nobis communicat atque parti-
cipat.*

QVADAM vice ego respi-
ciebam crucem cum cru-
cifixo: & respiciendo crucifixum
oculis corporis, subitò accensa
fuit anima vno amore sic feruen-
ti, quod ipsum etiam membra